

Jézus Urunk tanítása

2020. július 3.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmességgel elzarándokoltatok.

De köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben vannak jelen, és lélekben kísérték el benneteket a Golgotán.

A mai nap tanítása úgy szól felétek¹, ami nem ismeretlen, hisz már többször és többször hallottátok az évek folyamán. Ma egy példabeszédet adtam tanítványaimnak és a nép sokaságának. A példabeszéd pedig arról szólt, hogy majdan a Mennyek Országához, ha eljön az idő, hogyan válasszák ki a jókat a rosszak közül, és ehhez ezt a példabeszédet mondtam, hogy a Mennyek Országáa olyan, mint mikor egy ember vesz jó magot, és kimegy a földjére, és elveti. És amikor az emberek alusznak, akkor jön az ellenség, és ugyanehhez a földhöz ők is vetnek, de ők már nem jó magot, hanem ők a rosszat, a konkolyt vetik el. Majd telik-múlik az idő – ugye, ennek van egy hosszabb változata is, hogy ha alszotok, ha őrzitek, akkor is kicsírázik, szárba szökken, majdan termést hoz. És itt most csak arról van szó, hogy mikor már szárba szökkent, akkor lehetett észrevenni, hogy megjelenik a konkoly. És, ugye, akik tudták, hogy az ő uruk jó magot vett, és jó magot vetett el, akkor honnan került bele a rossz mag?

Erre mi az úrnak a válasza?

– Ez ellenséges ember műve.

A földi életben, a mindennapokban is hányszor és hányszor megtapasztaljátok, hogy jelen van a jó, jelen van a kegyelem, jelen van az öröm és a béke a szeretetében, és akkor jön a rossz, a gonosz, az irigység, a kapzsiság, a féltékenység, amelyet nem tudjátok felismerni, hogy elgondolkodjatok rajta, hogy valójában ez a jótól származik, vagy éppen a gonosztól. Hisz a jó termés, az a búza termését nyújtja, a rossz pedig a konkolyt. És mi van akkor, mikor azt mondják a szolgák:

– Uram, akkor kimegyünk, és kiválogatjuk a konkolyt a jó termésből, a búzából.

De mi erre az úrnak a válasza?

– Ne menjetek, mert még azt is tönkre tehetitek, ami a jóban van jelen.

Tehát ezt a földi életben is úgy lehet megtapasztalni és felismerni, hogy néha, ha ti is figyelmeztetve vagytok, hogy nem kimondottan a helyes úton jártok, nem kimondottan fogadjátok el, vagy lehet, hogy a rossz környékez, és adja a

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: **Példabeszéd a búzáról és a konkolyról** (Mt 13,24–30) és **Példabeszéd a mustármagról** (Mt 13,31–32).

tanácsokat, akkor elveszíted önmagadban a jó termést és kegyelmét. Hisz a jó termés és kegyelme, az a búza, amely szárba szökken, hogy majdan termést hozzon. De, ugye, megjelent a konkoly az ellenség-ember műveként: „Hát, nehogy már, ha jó magja van valakinek, és elveti, hogy csak az teremjen! Ahhoz egy kicsit adunk, csak egy kicsit, egy kis rosszat ide-oda.” Egy kis bosszúságban, egy kis haragban, egy kis gyűlöletben, egy kis indulatokban – ezeket mind-mind vissza lehet fordítani a mindennapi életetek jelenlétéhez, hogy hogyan és miképpen tudjátok elfogadni ennek a tanításnak a mondanivalóját.

Most, ha csak egy kicsit széjjelnéztek önmagatok körül, és ha egy kicsit tágabban mentek, ami már nem kimondottan önmagad, hanem egy kicsit tágabb, hogy észre tudod venni a hibákat, észre tudod venni az indulatokat, észre tudjátok venni a gyűlöletet, az irigységet, a kapzsiságot, a féltékenységet, s ezt bátran lehet mondani, hogy ez nem a jó ember jó magjának elvetésének gyümölcse – ez az ellenfélnek a gonoszsága, amely megjelenik. Tehát ezt lehet érezni, hogy hogyan és miképpen alakítsátok ki a mindennapjaitokat a szeretet és a kegyelem részében. Mert, ugye, itt is az van. És mikor valaki figyelmeztetve van, hogy: „Nem veszed észre, hogy te nem a jónál vagy? Nem veszed észre, hogy talán nem így kellene cselekedned?” – akkor ezen nem megharagudni, nem megsértődni kell, hanem önmagunkba nézni, és elgondolkodni: „Jaj, hát nehogy tönkremenjek a konkollyal én is, mint a búza!” Hisz ezért mondotta az Úr, hogy: „Hagyjátok meg aratásig, hogy együtt növekedjenek.”

De tudjuk, hogy ez nem lesz egyforma, mert az kitűnik a búzából, és akkor nagyon könnyen észre lehet venni, melyik a jó termés, és melyik a rossz. S akkor mit mondok az aratóimnak?

Kik az aratóink?

Az angyalok, akik majd a Mennyeik Országához kiválasztják a jókat a rosszak közül.

Én most ezt példabeszédben adtam nektek, hogy az aratók majd, mikor eljön az aratás ideje, akkor először kiszedik a konkolyt. Azokat majd kévébe kötik, és a tűzre vele! Tehát meg kell semmisíteni, mert ennek nincs helye a mindennapjaitokban, a földi életetekben, mert ott nem érzitek se a szeretetet, se a békét, se az örömet, hogy a kegyelmében működjön rajtatok és bennetek.

Tehát ezért az aratók ezeket mind-mind kiszedik, összekötik, és tűzre dobják.

Majdan megmarad a többi jó termés a búzában – mert, ugye, búzát vetettünk, erről van szó –, akkor ezeket is szintén learatjuk, összegyűjtjük, és magtárakba helyezük. És akkor boldogan mondhatjuk, hogy megvan a mindennapi kenyér, ahogy az imában is mondod, hogy: „A mindennapi kenyeret add meg, Uram.” Hát az Úr igyekezett megadni, igaz, hogy egy kicsit veszélybe került az ellenség-ember művében, de mégis ki tudtuk válogatni, és érezni, hogy mi a gyümölcse e kegyelem szeretetének, amely jelen van a mindennapokban, a földi életben is, mikor jelen van egy örömteli nap, kegyelmekkel, szeretettel, békével. És nem mindenki tud ennek örülni. És akkor jön az ellenséges, rossz gondolatú, cselekedetű: „Hát azt akkor tönkre kell tenni! Nehogy már öneki jó legyen az

öröme ebben a napban, amikor én nem tudok örülni semminek! Most nekem semmi sem jó, mert én az ellenséges ember műve vagyok.”

Tehát el lehet gondolkozni a mindennapi élet kegyelmének ajándékán, szeretetén és örömén, hogy így hogyan alakítom ki az életet.

De tudjuk, ennek a tanításnak van egy olyan része is, amely most, ma, nem volt teljesen jelen számotokra, hogy a Mennyek Országáa olyan, mint a kerti növényekben ez a legkisebb mag, amely a mustármagot ábrázolja. De ezt a mustármagot, ha elvetitek a jó földbe, és kicsírázik, kisarjad, nagy fává terebélyesedik, szinte a legnagyobb a kerti növények közül, madarak fészkelnek ágai között.

Tehát érzik, hogy mennyivel jobb ez a termés, amely abból a kicsiből ugyan megjelent, de megmutatja, hogy a Mennyek Országáa is ilyen nagy, és hogy ott helyet tudjunk foglalni, és átélni az örömet, a békét, a szeretetet, amely mindent összeköt a mindennapi élethez.

És fontos, hogy érezték, hogy a példabeszéd-tanítások is épp úgy vannak jelen, mintha csak egy *Evangelium-részletet* hallanátok, amely szintén tanítást ad. De most ez a példabeszéd is tanítással jött felétek és hozzátok, hogy legyen min elgondolkodni, hogy: „Milyen is a mi életünk: Mi az Úrnak a jó termései vagyunk a jó magban, vagy mi vagyunk az Úrnak az ellenfél termései, amelyet elszórtak a jók között? Szeretnénk törekedni.” De nem biztos, hogy sikerül, mert, ugye, mi van itten? „Hagyjátok aratásig. Majd akkor kiválogatjuk, és megsemmisítjük.” Mert a rosszra sehol nincs szükség a jelen szeretetének átélésében és értékelésében.

Fontos, hogy ezt mind felismerjétek, elfogadjátok, és megpróbáljátok, ha még mindig elgondokodtok, hogy kell változtatni a mindennapi élet jelenlétének szeretetében, akkor soha nem késő mérlegelni, hogy: „Én, Uram, a Te földedben jó mag termése vagyok, és gyűjtöm a kegyelmeket a szeretetben, vagy én, Uram, a Te földedben az ellenség magja vagyok, aki ugyan törekszem, hogy szinte magasabb legyen a jó terméstől, de mégsem tudok előre jutni, mert úgy érzem, hogy vissza- és visszaesek, semmivé válva, és a semmivé válás egészen addig el tud menni, hogy kévébe kötnek, és tűzre dobnak, hogy megsemmisüljünk.”

Tehát ezért kell elgondolkodni, hogy hogyan szeretnénk élni a mi életünket a mindennapok kegyelmének ajándékával, hogyan tudok én felnővekedni a felebaráthoz, a testvérhez, a szeretteinkhez, mert ide szeretnék tartozni, és nem az ellenségnek emberművének alkotásához, amiből jó nem adatik számunkra. Ideig-óráig esetleg megjelenik, de sokáig nem lesz tartós, és rádöbbenünk, hogy ismét visszaestünk az útszakasról, amelyen haladtunk.

Fontos, hogy érezték, hogy a kegyelem hogy' jön el felétek, hogy kínálok felétek, hogyan fogadjátok el, hogyan zárjátok be szívetekbe, hogy helyet foglalva működhessen rajtatok és bennetek a mindennapok jelenlétének szeretetében.

Ma ezt az egyszerű, de megértő tanítást adtam, amin szintén azért el lehet gondolkozni, hogy valójában hova tartozom, hova szeretnék menni, jutni, és milyen vagyok én az én Uramnak a jó föld termésében, hogy hol foglalhatok helyet: a jók között vagy a gonoszok között.

Ez mind-mind itt belül, rajtatok és bennetek van jelen. Nektek kell felismerni, nektek kell, ha fontos, működni rajta, alakítani rajta, és rádöbbenni, hogy melyik szeretnék lenni, és hogyan szeretném kialakítani a mindennapi élet szeretetének kegyelmét és ajándékát.

S ennek reményében áradjon reátok ma kiválasztott Mária testvérem által áldásom, hogy töltsen be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és segítsen megvilágosítani a Szentlélek kegyelme, hogy a mai nap tanításának példabeszéde számomra mit tudott nyújtani, hogy én az Úrnak a jó termés magja vagyok, vagy én az ellenfél termése vagyok a működésében.

És ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, öleljen át, erősítsen meg benneteket, hogy felismerjétek a mai példabeszéd tanításának a mondanivalóját, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és ez által ismételten megkapva a meghívást az élet küldetésének követésében, hogy „én hova szeretnék tartozni, és hogyan akarom kialakítani a mindennapi életemet e kegyelem által”.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!